

Pojď k Spa-si-te - li, pojd' je-ště dnes, své srd-ce je - mu k o-bě-ti nes!

On z trů-nu své-ho, kde vě-čný ples, tak sla-dce vo - lá: Pojd'!

Slá-va, slá-va! du-še za-ple - 1: pod jhem hří-chu že již ne-kle sá.
2: až ta krá-sná u-zří ne-be-sa.

Ó pa-ne vstříc mi pojd', vstříc mi pojd', ó pa-ne vstříc mi pojd'!

2. Pojd', kdo jsi koli, jest blízko pán, / on za nás všechny v oběť byl dán, / mile zve k sobě nás ze všech stran, / ó slyš a věř a pojd'! / Sláva, sláva...
3. Pojd' dítko milé, ten sladký hlas, / i tebe zve, pojd', dokud je čas, / kdož ví, zda zítra ozve se zas, / ó nemeškej a pojd'! / Sláva, sláva...
4. Pojd' k Srdci Páně, má duše již, / když na tě světa doléhá tíž, / k oltáři jeho přijď jenom blíž, / on k tobě volá: Pojd'! / Sláva, sláva...
5. Pojd' k Bohu svému, sem jenom spěj, / život svůj celý v oběť mu dej, / již lásce jeho čekat nedej, / ó dítě vstaň a pojd'! / Sláva, sláva...
6. Hle Spasitel již spěchá ti vstříc, / řekni, kdo tě kdy miloval víc? / Krví svou viny obrací v nic / a z kříže volá: Pojd'! / Sláva, sláva...
7. To srdce svoje otevři jen, / s ním žítí počni milosti sen, / pak, až zasvitne věčnosti den, / Ježíš zavolá: Pojd'! / Sláva, sláva...